



Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Κοιμήσεως
τοῦ δευτέρου Ἁγίου Νεκταρίου τῆς Αἰγίνης (3.10.1966)

Γέρων Ἱερώνυμος Ὁ Ἡσυχαστὴς τῆς Αἰγίνης (1883-1966)

ΑΝΘΟΣ εὐώδης τῆς Καππαδοκίας (Γκέλβερι, 1883) ὁ Ἅγιος Γέρων Ἱερώνυμος, φορεὺς γνήσιος τῆς Μικρασιατικῆς Ὁρθοδόξου Ἡσυχαστικῆς Παραδόσεως, προσεχώρησε κατόπιν ἔκτενοῦς καὶ ἐντόνου προσευχῆς εἰς τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον κατὰ τὸ ἔτος 1942.

Χωρὶς νὰ ὑπείσέρχεται εἰς θεολογικὰς ἀναλύσεις καὶ νὰ ἐμπλέκεται εἰς ταραχώδεις συζητήσεις, ἐνέμενε μὲ σταθερότητα εἰς τὴν ἀπόφασίν του αὐτὴν, ἀρκούμενος εἰς τὸ νὰ ὁμολογῇ μὲ ταπείνωσιν, ὅτι *«αὐτὸ εἶναι τὸ σωστὸ»* Ἡμερολόγιον καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1924 *«τὰ πράγματα δὲν πάνε καθόλου καλά»* εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Ἡσυχαστὴς τῆς Αἰγίνης ἐφλέγετο ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ἡ βαθεῖα ἐσωτερικὴ ζωὴ του περιεκλείετο εἰς τὴν ὄντως συγκλονιστικὴν προσευχὴν του: *«Κύριε, μὴ μὲ πάρῃς, ἐὰν δὲν γίνω ὅλος Σός»!...*

Χαρακτηριστικὴ ἦτο ἐπίσης ἡ βαθυτάτη εὐλάβειά του πρὸς τὴν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον, ἡ ὁποία μάλιστα ἀπεκάλυψεν εἰς μίαν πνευματικὴν θυγατέρα τοῦ Ἁγίου Γέροντος, ὅτι *«οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς μὲ ἀγαπᾷ ὡς ὁ π. Ἱερώνυμος»!...*

Ἰδιαιτέρον γνῶρισμα τοῦ δευτέρου αὐτοῦ συγχρόνου Ἁγίου τῆς Αἰγίνης ἦτο ἡ μεγάλη του ταπείνωσις, διότι ἐνεθυμεῖτο συνεχῶς, ὅτι

«θεμέλιος ...ἐστὶ τῆς καθ' ἡμᾶς φιλοσοφίας ἢ ταπεινοφροσύνης».

Ὁ Ἅγιος Γέρων εἶχε πλουτισθῆ μὲ τὰ ποικίλα χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἰδιαίτερος δὲ τῆς διοράσεως, τῆς προοράσεως, τῆς διακρίσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀναπαύσεως τῶν ἀναριθμῆτων ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι προσέτρεχον εἰς αὐτὸν καὶ ἐζήτουν λόγον παρηγορίας· ἦτο πράγματι «υἱὸς παρακλήσεως» (Πράξ. δ' 36).

Πολὺ ὀρθῶς γράφονται εἰς τὸν θαυμαστὸν βίον τοῦ θεοφόρου Ἡσυχαστοῦ τὰ ἐξῆς:

«Ἐνίστε ὑπάρχουν συζητητὰ τοῦ αἰῶνος τούτου, ὅπου θέλουν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ὁ Γέροντας Ἱερώνυμος καὶ ἄνθρωποι χαρισματοῦχοι ὡσὰν αὐτόν, εἶναι ἐκτὸς Ἐκκλησίας, διότι δὲν κοινωνοῦν μὲ τὴν Παγκόσμιον Ὁρθοδοξίαν. Ἡ ἀπάντησίς μας εἶναι: ἄς μᾶς κατατάξῃ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁ γλυκὺς μας Ἰησοῦς μὲ τοὺς πατέρας τούτους, καὶ μᾶς φθάνει καὶ μᾶς περισσεύει!»!...

* * *

Ὁ ΟΣΙΟΣ Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος λέγει, ὅτι

«οὐκ ἔστι τὸ τυχὸν ὁ Χριστιανισμός· ...τὸ γὰρ μυστήριον τοῦ Χριστιανισμοῦ ξένον ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου».

Ἐνδεδυμένοι μὲ τὰ «λευκὰ ἱμάτια» τῆς Χάριτος (Ἀποκαλ. γ' 18) ἄς βιώσωμεν τὸ «μυστήριον» τοῦτο, παραμένοντες εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Πίστεως καὶ ἔχοντες χειραγωγοὺς τὴν Ὁδηγήτριαν Θεοτόκον καὶ τοὺς Ἁγίους τῆς Πίστεώς μας, ἰδιαίτερος δὲ τὸν Ἅγιον Γέροντα Ἱερώνυμον, τὸν Ἡσυχαστὴν τῆς Αἰγίνης, διὰ νὰ ἀξιοθῶμεν τῆς ἀκτίστου δόξης τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

